

jeg at gøre en Afstikker herved for at se Brennerbanen. Imorgen gaar jeg igen østpaa over Franzensfeste og Villach og kan imorgen Aften være i Dresach. Bjærgbanen interesserede mig forresten ikke synderligt; det er jo hovedsagelig en uendelig Række Tunneler. Derimod har selve Bjærgene her i høj Grad tiltalt mig. Du har engang sagt, at jeg manglede Sans for Skønheden i Naturen; men jeg troer, du har Uret. Disse snebedækkede Stenkolosser har i hvert Fald i høj Grad vakt min Beundring; de giver virkelig en imponerende Forestilling om de Kræfter, der maa have været i Bevægelse hin Urnat, da vor Jord skabtes. Tilmed synes man under Betragtningen at blive rykket denne fjerne Naturbegivenhed ganske nær. Tiden skrumper saa besynderligt ind ved Synet af disse skaldede, af alt Liv forladte Masser, der den Dag idag ligger der ligesaa nøgne og uberørte, som da de for et Par Millioner Aar siden udgik af »Skaberens» Haand.

For at blive fri for et pluddervornt tysk Rejse-selskab, der havde hægtet sig paa mig i Innsbruck (der var forresten en nydelig ung Pige imellem, som forbløffende mindede om din Søster Nanny), og for i det hele at faa mere set, end det lod sig gøre fra et Kupevindue, stod jeg af Toget i Gossensass og gik de sidste Mil herved. Og jeg fortryder det ikke. Egentlig skulde man tro det grumme kedsommeligt saaledes at gaa Time efter